

omtalte, skal jeg indskrænke mig til eet, som jeg føler mig særlig forpligtet til at omtale, uagtet det maaskee er af underordnet Betydning. En æret Rigsdagsmand omtalte igaar de Anfsuelser, der ere gjorte gjældende af Haandværkerne selv, med temmelig Ringeagt; dette har allerede mødt tilstrækkelig Modsigelse, og jeg skal kun, hvad særlig Kjøbstadsforeningens Indstilling angaaer, dertil sige, at den ikke blot, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) strax gjorde opmærksom paa, ikke blev vedtagen ved Overrasselse eller stormet igjennem, men at den baade var trykt og udsendt længe iforveien, og at selve Udkastet til den var grundet paa de Forhandlinger, der ligeledes for lang Tid siden havde fundet Sted i alle Kjøbstadsforeningens forskjellige Afdelinger. Den møder hverten med 15,000 eller 20,000 Underkrifter; men den ærede Rigsdagsmand, som søgte at nedsette dens Betydning ved at minde derom, kan være overbevist om, at Intet vilde have været lettere end at samle ikke 15 eller 20,000, men 30,000 Underkrifter eller flere under denne Indstilling, hvis man i den vilde have udtalt de Næringsdrivendes Dnsfer ligesaa uforbeholdent, som Bennerne af den ubundne Næringsfrihed udtalte deres. Man har imidlertid troet, at, hvor der, som her, er en Strid om Principerne, var det eneste Rette at komme hinsiden saa meget som muligt imøde, og at vise den størst mulige Resignation. Med Hensyn hertil skal jeg kun gjentage, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) mindede Thinget om, at man maå tage med Lempe paa denne Sag. Den nævnte Rigsdagsmand henvendte sig særlig til de Medlemmer af Thinget, blandt hvis Valgere der findes Kjøbstadsboere, —

og, hvorliden Indflydelse min Tilslutning til en i Thinget saa vægtig Stemme end kan have, maa jeg dog slutte mig til denne Erindring. Jeg troer, den er fuldkommen berettiget, og ikke i mindste Maade stridende mod den Grundlovsparagraph, som et andet æret Medlem (Nimestad) igaar temmelig pathetisk citerede derimod. Der er al Opfordring til at tage Hensyn til Kjøbstæderne, til de der stedfindende Forhold, de der gjældende Anfsuelser, den Ungstelighe og Frygt, hvormed man vil modtage en saa vidtgaaende Reform, en Ungstelighe, der i og for sig er et factisk Onde, for hvilket man ikke kan lutte Dinene. Denne Opfordring gaaer ikke ud paa, at man skal fornægte sin Overbeviisning og afgive sin Stemme efter sin Valgkredsens Dnsfer; men den gaaer ud paa, at man skal vise Resignation, at man ikke skal oversæe Berettigelsen af de Dnsfer, der fremkomme fra dem, der factisk ville komme til at bære Følgerne af de Lovbestemmelser, der her vedtages; den gaaer ud paa, at man skal slaae lidt af ligeoverfor Andres Dnsfer og Fordringer. Det er denne Resignation, som de Næringsdrivende allerede have vist, og som de havde ventet, at Næringsfrihedens Benner ligeledes paa den anden Side vilde vise. Der blev af et andet æret Medlem (H. Hage) herimod indvendt, at en saadan Hensynstagen til en enkelt Stands Interesser ligesiem strider mod det Princip, som er opstillet i Grundloven, hvorefter nemlig al Stands-Representa-tion er hævet; men mig forekommer det, som det netop er dette Lighedsprincip, der er i Fare, hvis vi vedtage en saadan Afgjørelse af Næringsfagen som den, der vil følge af Fleertallets Indstillingen.